

ці, засвідчило, що 37,4% респондентів працевлаштувалися не за спеціальністю, 25,7% – у сфері, близькій до здобутого фаху, і лише 36,6% – безпосередньо за ним [2]. Нажаль, детальної та репрезентативної статистики за цим питанням немає, що вказує на необхідність проведення глибших досліджень.

Ще одним фактором, який впливає не тільки на стан трудового ресурсу, а й на ситуацію в країні загалом є еміграція. При вивченні проблем використання трудових ресурсів значущою є ситуація «відтоку мізків». За даними Міжнародної організації з міграції, із січня 2010 року до червня 2012 року, 1,2 млн. осіб, тобто 3,4% населення у віці від 15 до 70 років, працювали чи шукали роботу за кордоном. При цьому 15% з них мали закінчену вищу освіту, ще 15% - базову вищу або неповну вищу освіту. З осіб, що мігрували до «Нового світу» у 2011 році 64% - особи віком до 30 років, ще 17% - віком від 31 до 40 років. [3] Відповідно до даних дослідження, проведеного в рамках проекту MOM у 2014-2015 рр., за кордоном перебувають для здійснення трудової діяльності близько 700 тис. громадян України.

Таким чином, вивчивши наведені вище показники, можна сказати, що сьогодні на перешкоді найбільш ефективному використанню трудових ресурсів стоять такі проблеми, як висока безробіття, погіршення демографічної ситуації, дисбаланс освіти і працевлаштування, високі темпи еміграції та високі показники безробіття. Усі ці фактори потребують подальшого більш детального вивчення задля розробки програм поліпшення ситуації на ринку праці в Україні.

1. Населення: [Електрон. ресурс] Державна служба статистики України. – Електронні текстові дані. – Режим доступу: http://ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2007/ds/nas_rik/nas_u/nas_rik_u.html, вільний. – Дата звернення: 21.02.2016. – Назва з екрана.

2. Міграція в Україні: факти і цифри: [Електрон. ресурс] – Міжнародна організація з міграції (МОМ): Представництво в Україні, 2013 – Електронні текстові дані. – Режим доступу : http://iom.org.ua/sites/default/files/ukr_ff_f.pdf, вільний. – Дата звернення: 21.02.2016. – Назва з екрана.

НАПРЯМКИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ МІСТА ХАРКОВА

Опаленик Д.Я.

Науковий керівник – Колесник Т.М., канд. екон. наук, доцент

На сьогоднішній день, Харків є одним із найбільших міст за показником ділової активності в Україні, що дозволяє йому проявляти себе не тільки у якості осередку бізнес-діяльності, а й міста, що завдяки своєму широкому колу ділових відносин може впливати на приріст інвестицій і залучати численні джерела для свого різностороннього розвитку. Проте для успішного розвитку необхідно дотримуватись

послідовності і постійно робити вибір на користь того чи іншого інвестиційного договору, поступово налагоджуючи відносини з інвестором і, в решті решт, обираючи напрямок інвестиційного розвитку.

Лише за січень-березень 2016-го року загалом у Харків було інвестовано близько \$113 млн. , що показує привабливість міста для вкладення ресурсів. Цим ми можемо завдячувати стабільному інвестиційному клімату, що сформувався у результаті відносин із різноманітними установами та підприємствами. Так, наприклад, Всесвітній банк, успішно фінансувавши модернізацію Харківводоканалу, заявив про бажання продовжити інвестиції у Харківську інфраструктуру і тепер відкриває один із основних напрямів для розвитку інвестиційних відносин – благоустрій та розвиток інфраструктури, що зробить місто більш комфортним для проживання та більш привабливим для інвестицій у інших сферах.

Ще кілька напрямів для інвестування і розвитку Харкова було розглянуто 21 липня 2016-го року за Круглим столом «Розробка Стратегії розвитку Харкова до 2020 року: Культура і туризм». У результаті засідання було обговорено можливі варіанти стратегічних цілей, серед яких – зробити Харків туристичним центром Східної Європи. Недоліками цієї сфери розвитку є невелика освіченість потенційних туристів щодо наявності 32 музеїв, 39 театрів, понад 10 кінотеатрів, понад 25 галерей та інших культурних установ. Проте подолавши недостатню інформованість, Харків має усі шанси залучити підтримку інвесторів у сфері культури та туризму, реставрації історичних районів та розвитку культурно-розважальних закладів, обравши цей напрямок.[1]

Ще одним вектором розвитку для міста може стати залучення інвестицій завдяки брендуванню «Kharkiv SMART City», що включає у себе постійний пошук як потенційних засобів для підвищення загального рівня розвитку міста, так і нових шляхів до залучення молоді та ініціативних громадян міста, що є особливо важливим, оскільки саме сприйняття Харкова як платформи для стартапів дозволяє підприємцям створювати дійсно цікаві для інвесторів проекти, при цьому помітно розширюючи коло сфер потенційних вкладень як усередині країни, так і, що найважливіше, з-за кордону. Крім того, Харків є першим і єдиним містом України, що володіє всіма чотирма відзнаками ЄС – таблицею, дипломом, призом Європи та почесним Прапором.

При цьому, одним із пов'язаних із концепцією SMART City напрямом є ІТ-кластер – підприємництво у сфері інформаційних технологій зробило Харків ІТ-столицею України, а у наш час склалось у цілісну екосистему за найефективнішим зразком. Близько 70 компаній, що постійно взаємодіють між собою та завдяки своїй всеохоплюванос-

ті поширюють кластерну систему у інші сфери, такі, як економіка, все частіше презентують проекти у дусі «Індустрії 4.0», викликаючи велику зацікавленість закордонних інвесторів. [2]

Таким чином ми бачимо, що Харків має найбільший потенціал розвитку інвестицій саме у сфері ІТ, культури, туризму та рівня життя в цілому. Нові ініціативи та потенційні інвестори з'являються чи не щорічно, разом із постійними змінами у світовій та українській економіці. Важливим у даний момент є не зупинятись на досягнутому, проявляти доцільність міста як об'єкта вкладень та обрати найпрактичніші напрями розвитку саме зараз, зміцнюючи відносини з інвесторами.

1. Стратегія Харкова [Електронний ресурс] Стратегія розвитку міста Харкова до 2020 року – Режим доступу: http://www.strategy.kharkov.ua/Strategiya_2016.pdf вільний. – Дата звернення: 22.02.2016. – Назва з екрана.

СУТНІСТЬ ТА РОЛЬ КУЛЬТУРИ ПІДПРИЄМНИЦТВА В СУЧАСНОМУ БІЗНЕСІ

Підгорнова Д.Ф.

Науковий керівник – Браташ М.А., ст. викладач

Важливу роль у функціонуванні підприємства, фірми відіграє культура підприємництва. Вона не тільки забезпечує високий престиж підприємству, а й сприяє підвищенню ефективності виробництва, поліпшення якості продукції та послуг, і, отже, збільшенню доходів.

Існують різні трактування поняття «культура підприємництва». Так, Р. Роюттінгер вважає, що культура підприємництва - це система спільно виношуваних і реальних переконань і уявлень про цінності. Уявлення про цінності дозволяють відповісти на питання, що є важливим для підприємства, а переконання дозволяють зрозуміти, як має функціонувати підприємство і як їм слід керувати.

Менеджери О. Нойбергер і А. Компа до організаційної культури відносять суму переконань, цінностей, правил, які роблять підприємство єдиним у своєму роді.

Найбільш повне і розгорнуте визначення дає В.Д. Козлов, відзначаючи, що культура підприємництва «є система формальних і неформальних правил і норм діяльності, звичаїв і традицій, індивідуальних і групових інтересів, особливостей поведінки працівників даної організаційної структури, стилю керівництва даної організаційної структури, стилю керівництва, показань задоволеності працівників умовами праці, рівня взаємного співробітництва, ідентифікації працівників з підприємствами та перспективами розвитку.

Таким чином, культура організації підприємницької діяльності